Εναλλακτική πληροφόρηση

Δέφτερη Ανάγνωση

www.defterianaynosi.com

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλιο για τις εξελίξεις

ΤΟΠΙΚΑ

Τα «μέτρα» για την οικονομία, η κατασκευή πιέσεων από τα κυκλώματα των ΜΜΕ και η παρέμβαση του Προέδρου σ.2

Τα δάνεια της Λαϊκής στο εσωτερικό κύκλο των διοικούντων: όσα ψάχνει το κράτος τώρα, τα είχαν δανείσει στους εαυτούς τους και τους συγγενείς τους σ. 5

Τα οικονομικά των Δήμων: Οι κώδωνες, το στέρεμα και τα παρατράγουδα σ. 8

Τουρκοκυπριακή ηγεσία και τουρκική γεωπολιτική: Συνεχίζεται η υποβάθμιση της έντασης σ. 11

ΤΑΞΙΚΑ

Ταξικά νέα σ.12

ΔΙΕΘΝΗ

Η Ευρώπη κρατά την αναπνοή της: οι ελληνικές εκλογές και η ισπανική γρίπη – και φυσικά αναζητούν ευθύνες στην κεντρική τράπεζα σ. 13

Μεξικό: άλλο ένα κύμα φοιτητικών διαδηλώσεων και επάνοδος του AMLO στις δημοσκοπήσεις σ. 15

Συρία: αυξάνονται οι αμφιβολίες για την Χούλα, καθώς ο κίνδυνος εμφύλιου απλώνεται πια και στο Λίβανο σ. 16

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ

Η Greenpeace κερδίζει έδαφος στη μάχη για καθαρό “σύννεφο”. σ. 18

Εμείς με άφθονο ήλιο παράγουμε αιολική ενέργεια και η Γερμανία με λίγο ήλιο θα καλύψει το 50% των αναγκών της σ. 18

Σπόντες σ. 19

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Επί του Πιεστηρίου: Αθωώθηκε ο Δ. Πολυκάρπου της ΚΙΣΑ σ.22

Ανακοίνωση της ΚΙΣΑ για τη δίκη σε σχέση με τα επεισόδια στην Λάρνακα το 2010

ΤΟΠΙΚΑ

Τα «μέτρα» για την οικονομία, η κατασκευή πιέσεων από τα κυκλώματα των ΜΜΕ και η παρέμβαση του Προέδρου

Την περασμένη βδομάδα, οι συζητήσεις για «νέα μέτρα» στην οικονομία πήραν την αναμενόμενη, σχεδόν στερεότυπη πια, στροφή. Ξαφνικά, ένας πανικός άρχισε να πνέει στα πρωτοσέλιδα των περισσότερων εφημερίδων – άλλα έβλεπαν μηχανισμό στήριξης για να καλλιεργήσουν πανικό, ενώ άλλα πρόβαλαν κάποια άγνωστα μεν, αλλά γνωστά σε μερικούς προφανώς, «μέτρα» καλλιεργώντας ένα κλίμα σαν να επρόκειτο για τη μόνη σωτηρία. Μέσα στα πλαίσια των στρατηγικών των κυκλωμάτων της αρχισυνταξίας, φαίνεται ότι ήταν μια συνειδητή εκστρατεία για να επιβληθούν ως «αυτονόητα» μέσα από ένα είδος λογοκρισίας για εναλλακτικές προτάσεις ή δημόσια συζήτηση. Η πρώτη αντίδραση ήρθε από το ΑΚΕΛ και ακολούθησαν οι συντεχνίες: όταν ο Α. Κυπριανού παρατήρησε, μετά από συνεχόμενες ερωτήσεις, ότι η θέση που έκφρασε ήταν και η θέση του Προέδρου, άρα η επίσημη θέση της κυβέρνησης, περάσαμε στο επόμενο στάδιο της επανάληψης: «Παρεμβαίνει το Προεδρικό στα μέτρα». Θα μπορούσε να ήταν και κωμική σειρά – αν δεν είχε γνώμη ο Πρόεδρος σε ένα προεδρικό σύστημα ποιός θα είχε γνώμη; Άρχισε, λοιπόν, να διαφαίνεται ότι η υπόθεση «μέτρα» δεν ήταν απλή, ούτε καν πληρούσε τα στοιχεία της συναίνεσης που είχε επιτευχθεί τον Δεκέμβριο. Οι Ν. Παπαδόπουλος, ο δικηγόρος της Λαϊκής, και Α. Νεοφύτου, εμφανίστηκαν ξαφνικά [μετά την σιωπή τους τον καιρό της δημοσιοποίησης της κρίσης στην Λαϊκή] να υποστηρίζουν ένθερμα κάποια «μέτρα» τα οποία το κοινό δεν ήξερε καν, και για τα οποία δεν είχε γίνει καμιά δημόσια συζήτηση. Και ζητούσαν από τον υπουργό οικονομικών να παραιτηθεί όταν ο τελευταίος ανέβαλε την ανακοίνωση μέτρων μετά από την συζήτηση που άρχισε. Έτσι, το πολιτικό σκηνικό επέστρεψε στην εποχή όπου οι δύο πρόβλεπαν καταστροφές, έλλειμμα πάνω από 7% κλπ, για να διαψευσθούν επανειλημμένα.

Σε αυτό το πλαίσιο, η διάσκεψη του Προέδρου για την εσωτερική διακυβέρνηση είχε και μια προσθετή διάσταση: ποιά ήταν τα μέτρα και ποιά ήταν η θέση του Χριστόφια. Ο Χριστόφιας ήταν σαφής: με την αναφορά του σε «μανδαρίνους των υπουργείων» άφησε, σαφώς, να εννοηθεί ότι τα μέτρα τα είχαν επεξεργαστεί κάποιοι, οι οποίοι μετά τα διέρρευσαν σε πολιτικούς για να δημιουργήσουν ένα κλίμα μέσα από τα ΜΜΕ. Ήδη λ.χ. η Σημερινή είχε προαναγγείλει περικοπή της ΑΤΑ, ενώ ο

Ξανθούλης, ο ανταποκριτής του Φιλελεύθερου στις Βρυξέλες, αναζητούσε από τα μέσα Μαΐου τρόπους για να υποβάλει ότι θα επιβάλλονταν «μέτρα» από την ίδια την Ε.Ε. Παρά το φιάσκο των προβλέψεων, επέμενε ότι "έρχονταν μέτρα" τέλος του Μάη, και όταν δεν ήρθαν πάλι, συνέχισε την προσπάθεια καλλιέργειας πανικού, προβλέποντας νέα προβλήματα, μέτρα κλπ. Οι άλλες δύο εφημερίδες, η Αλήθεια και ο Πολίτης, οι οποίες λειτουργούν και ως προεκλογικά έντυπα του ΔΗΣΥ, είχαν ανάλογες τοποθετήσεις.

Σε αυτό το κλίμα, ο Χριστόφιας, όχι μόνο λειτούργησε [όπως λογικά έπρεπε] για να ηρεμήσει το κλίμα απέναντι στο πανικό που προσπαθούσαν να κατασκευάσουν μερικοί, αλλά έθεσε με αποφασιστικότητα στο τραπέζι το ζήτημα των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Η πλειοψηφία των δημοσιογράφων προσπάθησε να επιτεθεί. Φάνηκαν, όμως, να βρίσκονται σε δύσκολη θέση. Την επομένη, τα πρωτοσέλιδα εξέφραζαν την αμηχανία: οι δύο εφημερίδες, οι οποίες πρόσκεινται στο ΔΗΣΥ είχαν την ίδια κατεύθυνση: ότι ο Χριστόφιας διεκδικούσε είτε «δόξα» (η «Αλήθεια» - εδώ επικράτησε ο φόβος για την πειστικότητα της παρουσίασης), είτε να παίρνει αυτός τις αποφάσεις (ο «Πολίτης» το ποιο ήταν το παράξενο σε αυτό το συνταγματικό ζήτημα, είναι άλλο θέμα). Από την άλλη πλευρά, ο Φιλελεύθερος και η Σημερινή (που ελέγχονται από απορριπτική αρχισυνταξία) "δεν είδαν μέτρα", άρα είδαν πρόβλημα – άσχετο και πάλι αν η όλη διάσκεψη ήταν μια συζήτηση για εναλλακτικούς τρόπους αντιμετώπισης της κρίσης και αποφάσεων για μέτρα. Ουσιαστικά, οι εφημερίδες δεν είδαν περικοπές σε εργαζόμενους που να επιτρέπουν από την μια, την μετατόπιση των συζητήσεων στην ανάγκη ευρύτερων υποχωρήσεων από τους εργαζόμενους και τις συντεχνίες, και από την άλλη τρόπους να επιτεθούν στον Πρόεδρο. Το γνωστό πλέον δεδομένο ότι τα μέτρα λιτότητας οξύνουν την ύφεση – και, άρα, «πως τα παίρνει μια αριστερή κυβέρνηση» κλπ - ήταν έτοιμο ήδη, αλλά ξαφνικά βρέθηκαν μετέωροι, καθώς η κίνηση Χριστόφια τους υποχρέωσε, είτε να μιλούν γενικόλογα, είτε να υπερασπιστούν την λιτότητα.

Από την διάσκεψη τύπου, υπήρξαν τρία ενδιαφέροντα στοιχεία, τα οποία ως συνήθως, οι δημοσιογράφοι δεν κωδικοποίησαν:

1. Ο Χριστόφιας άφησε να εννοηθεί έμμεσα, αλλά με σαφήνεια ότι η κατάσταση στην Ε.Ε. είναι ρευστή και ότι υπάρχει αλλαγή με απομάκρυνση από την μονομερή λιτότητα των τελευταίων χρόνων. Αυτό, βέβαια, θα μπορούσαν οι κυπριακές εφημερίδες να το ήξεραν, αν διάβαζαν οι δημοσιογράφοι τους τον

ευρωπαϊκό τύπο ή ακόμα και έντυπα, όπως το Economist που εκφράζουν, μεν το κεφάλαιο, αλλά για μήνες τώρα προειδοποιούν ότι η μονομερής λιτότητα οδηγεί σε αδιέξοδο. Αλλά, προφανώς, εδώ έχουμε δημοσιογραφία, όπως του Ξανθούλη, που αναζητά τρόπους να κάνει αντιπολίτευση στην Λευκωσία, αντί να μεταφέρει το κλίμα των Βρυξελλών. Είναι σε αυτό το ρευστό πλαίσιο στο οποίο παρέπεμπε και η δήλωση του Προέδρου ότι αν το έλλειμμα είναι 3% αντί 2.5% δεν χάθηκε ο κόσμος, αφού το όριο είναι το 3%. Η επισήμανση του επίσης, ότι η Ε.Ε. έστειλε συστάσεις και όχι μέτρα δεν έγινε κατανοητή – διότι και μια απλή ανάγνωση των συστάσεων δείχνει την αντιφατικότητα τους: πώς να περιορίσεις το έλλειμμα, ενώ θα πρέπει λ.χ. να ξεκινήσεις την εφαρμογή του Γενικού Σχεδίου Υγείας;

2. Ο Πρόεδρος παρέπεμψε στην πιθανότητα διακρατικού δανείου ή προσφυγής στο μηχανισμό στήριξης για τις τράπεζες κάνοντας διαχωρισμό ανάμεσα σε αυτόν τον μηχανισμό και στο ελληνικό μνημόνιο το οποίο προήλθε από προσφυγή για τα δημοσιοοικονομικα. Το θέμα των διαφορετικών επιλογών το κατέγραψε στις εσωτερικές του σελίδες, στο οικονομικό τμήμα, ο Φιλελεύθερος την Κυριακή 3/5, ενώ στο πρωτοσέλιδο η αρχισυνταξία συνέχισε να προσπαθεί να καλλιεργήσει πανικό μέσω Ξανθούλη, και πάλι. Η «Καθημερινή», από την άλλη είχε πρωτοσέλιδο ότι ουσιαστικά δεν υπήρχε προθυμία, ούτε από τις Βρυξέλες για ένταξη της Κύπρου στον μηχανισμό – και εκεί φαίνεται να προτιμούν βοήθεια χωρίς μνημόνια. Βέβαια, στην Καθημερινή θέλουν προληπτικά μέτρα εδώ, για να αποφύγουν τον φόβο αύξησης του εταιρικού φόρου. Αυτά τα θέματα, ως η ουσία των υπό συζήτηση επιλογών [όπως και οι διαχωρισμοί των αιτήσεων στήριξης οι οποίοι παραπέμπουν και στο γεγονός ότι από τον Ιούλιο θα υπάρχει ο νέος μηχανισμός ESM] πέρασε σαν αεράκι πάνω από τα κεφάλια της πλειοψηφίας των παρευρισκόμενων δημοσιογράφων.
3. Η στάση του για τον εταιρικό φόρο πέρασε, επίσης, χωρίς να κατανοηθεί η ταξική της διάσταση – σαν είδος κίνησης ισορροπίας. Ο Πρόεδρος έδωσε έντονη έμφαση στο ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να είναι μέρος της συζήτησης, αλλά άνοιξε και την πόρτα υπεράσπισης των συμφερόντων και των εταιρειών, στο βαθμό που είναι μέρος του κοινού συμφέροντος. Έτσι, ενώ η θέση για αύξηση της φορολόγησης των εταιρειών, είναι λογική, ο Χριστόφιας έδωσε περισσότερη έμφαση στο ότι το χαμηλό φορολογικό καθεστώς ευκολύνει την

θέση της Κύπρου και έτσι εστίασε στο ότι θα υπερασπιστεί αυτό το καθεστώς στην Ευρώπη. Διότι, ουσιαστικά, αν τεθεί η Κύπρος υπό όρους, η αύξηση του εταιρικού φόρου μπορεί να είναι ένα πρώτο μέτρο – και είναι αυτό που προκάλεσε τον ειλικρινή πανικό μερικών, οι οποίοι μέχρι πρόσφατα προωθούσαν τον μηχανισμό ως τρόπο επίθεσης, είτε στους μισθούς είτε πολιτικαντικα στην κυβέρνηση.

Την επόμενη ο Γεωργιαδης του ΔΗΣΥ φάνηκε να καταλαβαίνει την σημασία της ταξικής διάστασης και προσπάθησε να κάνει φιλολαϊκή κριτική, επίσης, εστιάζοντας ανέργους. Η ΕΔΕΚ είχε μια δήλωση προερχόμενη από το Βαρνάβα που έκανε μια κριτική μια από τα ίδια, όπως και ο Φωτίου με μια σε πιο ήπια εκδοχή «ο Πρόεδρος έπρεπε αλλά δεν..κλπ». Την Κυριακή, πάντως, στο Φιλελεύθερο, ο Ομήρου είχε άρθρο ενάντια στον «καπιταλισμό του καζίνου».

Επί της ουσίας, η όλη αντιπαραθεση φάνηκε να ξαναφέρνει στην επιφάνεια την ταξική διάσταση της οικονομικής πολιτικής – και η σχετική αμηχανία της αντιπολίτευσης, παρά το σαφή έλεγχο της πλειοψηφίας των πρωτοσέλιδων, μάλλον, δείχνει ανησυχία για την επίδραση της παρέμβασης Χριστόφια αλλά και για το βεληνεκές της επιρροής των ελεγχόμενων ΜΜΕ. Ήδη, άλλωστε, η σύγκριση με το τί γίνεται στην Ελλάδα, αλλά και στην Ευρώπη είναι δύσκολο να λογοκριθεί. Και από ότι φαίνεται εκεί παίζονται και πολύ περισσότερα από ότι καταλαβαίνουν μερικοί εδώ κάτω.

Τα δάνεια της Λαϊκής στο εσωτερικό κύκλο των διοικούντων: όσα ψάχνει το κράτος τώρα, τα είχαν δανείσει στους εαυτούς τους και τους συγγενείς τους;

Την εβδομάδα που πέρασε εκτός από μια αναφορά του Α. Παράσχου στην Καθημερινή για την διαπλοκή μελών της Βουλής με το σκάνδαλο των Τραπεζών, υπήρξε και μια ενδιαφέρουσα έρευνα για τις «χορηγήσεις» και τα δάνεια που δόθηκαν από την Λαϊκή τράπεζα σε μέλη του διοικητικού της συμβουλίου (αυτοί που δεν παραιτούνταν) ή «συμβούλους» γενικώς. Η έρευνα έγινε από τον Α. Αντωνίου στο In Business [31/5/2012].

Μερικά ενδιαφέροντα στοιχεία:

- Για άγνωστους λόγους φαίνεται να υπάρχει μια σχετικά εντυπωσιακή διακύμανση γύρω από το 2004: εκείνη την χρονιά τα δάνεια προς μέλη του Δ.Σ. ήταν 128.9 εκ. ευρω [75.4 εκατομμύρια λίρες]. Τα επόμενα δυο χρόνια υπάρχει μια αισθητή πτώση για να φτάσουν τα δάνεια το 2006 στα 2/3 του 2004 [81.7 εκατομμύρια ευρω]. Μια πιθανή αιτία είναι και οι αλλαγές στο Δ.Σ. τότε, αλλά προφανώς κάτι γινόταν στο εσωτερικό της τράπεζας εκείνη την περίοδο γύρω από το 2004. Μετά το 2007, ξαναρχίζει η ανοδική πορεία των εσωτερικών δανείων σε μέλη του ΔΣ.
- Το 2011, η τράπεζα χορήγησε 400 εκατομμύρια σε άτομα του εσωτερικού της κύκλου – τα 400 εκατομμύρια είναι κοντά στο ένα τέταρτο των όσων αναζητούνται σήμερα [1.8 δις]. Γιατί δόθηκαν αυτά τα δάνεια ή «χορηγήσεις», αφού ήταν γνωστό το πρόβλημα των ομολόγων; Ουσιαστικά, οι χορηγήσεις από το 2009 μέχρι το 2011 (δηλαδή τα ίδια χρόνια που η τράπεζα επένδυε μαζικά σε ελληνικά ομόλογα και μερικοί δήθεν δεν ήξεραν) οι χορηγήσεις προς το Διοικητικό Συμβούλιο ξεπερνούσαν το 1 δις [316. 8 + 336.3 + 400 εκατομμύρια]. Αναμένεται να μάθουμε και πόσα πληρώθηκαν σε δικηγορικά γραφεία τα τελευταία 3 χρόνια.

Το να ζητήσει κάποιος κάποια εξήγηση είναι προφανώς απαραίτητο. Συνήθως λ.χ. τα «δάνεια» η οι «χορηγήσεις» πέρα από το 1% των περιουσιακών στοιχείων του Ομίλου είχαν 2-3 άτομα. Μάλιστα μετά από το 2010 φαίνεται να εισάγεται και ο όρος «συνδεδεμένα πρόσωπα» μαζί με τα «μέλη».

Τί ήταν αυτές οι «χορηγήσεις» και γιατί δεν έγιναν περικοπές, έστω το 2011 όταν η κρίση ήταν φανερή πια;

Και φυσικά ένα από τα καίρια ερωτήματα είναι πόσα εισοδήματα και «χορηγήσεις» είχαν δικηγορικά γραφεία με διαπλεκόμενα συμφέροντα, όπως αυτό του Ν. Παπαδόπουλου.

Τα πιο κάτω στοιχεία από το άρθρο του κ. Αντωνίου δείχνουν την εξέλιξη των «χορηγήσεων».

http://www.sigmalive.com/inbusiness/news/financials/494413

«*Η κίνηση για αναδοχή της έκδοσης κεφαλαίου της Λαϊκής Τράπεζας από το κράτος, άνοιξε το ασκό του Αιόλου για την κατάσταση που επικράτησε σε ολόκληρο το*

τραπεζικό σύστημα τα τελευταία χρόνια. Σε σχέση, συγκεκριμένα, με τη Λαϊκή Τράπεζα, ένα θέμα που ακούγεται και συζητιέται πάρα πολύ αφορά τα δάνεια που δόθηκαν σε μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου. Το InBusinessNews, έκανε τη δική του έρευνα και τρέχοντας πίσω στις ετήσιες εκθέσεις των τελευταίων ετών κατέγραψε την πορεία των δανείων που δόθηκαν σε μέλη του ΔΣ και σε συνδεδεμένα τους πρόσωπα.

2004: Το 2004, τα συνολικά δάνεια προς μέλη του Δ.Σ. και συνδεδεμένα πρόσωπα ανήλθαν σε £75.4 εκ. λίρες **(128.9 εκ. ευρώ)**

Το 2005, τρία μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου είχαν δάνεια £56εκ. και άλλα εφτά μέλη £3.5 εκ. Σύνολο δηλαδή £60.1εκ. **(102 εκ. ευρώ**)

Το 2006 λοιπόν, ένα μέλος του Δ.Σ. είχε δάνεια πέραν του 1% των καθαρών περιουσιακών στοιχείων του Ομίλου και συγκεκριμένα £45.5 εκ. (77.8 εκ. ευρώ). Κάτω του 1% των καθαρών περιουσιακών στοιχείων του Ομίλου, δάνεια είχαν 10 άτομα συνολικής αξίας £2.3 εκ. (3.9 εκ. ευρώ) Σύνολο £47.795 **(81.7 εκ. ευρώ**).

2007---Δάνεια που ξεπερνούσαν το 1% των καθαρών περιουσιακών στοιχείων του Ομίλου είχαν δύο άτομα του Δ.Σ. και η αξία τους έφτανε τα £110.3 εκ. λίρες (188.5 εκ. ευρώ). Δάνεια κάτω του 1% των καθαρών περιουσιακών στοιχείων του Ομίλου δόθηκαν σε 13 άτομα. Η συνολική τους αξία ήταν £2.7 εκ. Σύνολο, δηλαδή, δόθηκαν σε μέλη του Δ.Σ. και συνδεδεμένα πρόσωπα δάνεια £113εκ. (193εκ. ευρώ).
Μετά τις πολλές αλλαγές σε πρόσωπα το 2006 που μείωσε και τα δάνεια σε μέλη του ΔΣ, το 2007 αυτά υπερδιπλασιάζονται. (81.7εκ. ευρώ το 2006, **193εκ. το 2007).**

2008 -- Η σημαντική αύξηση στις χορηγήσεις σε μέλη του Δ.Σ. συνεχίστηκε και στο 2008. Δύο μέλη του Δ.Σ. είχαν χορηγήσεις πέραν του 1% των καθαρών περιουσιακών στοιχείων του Ομίλου συνολικής αξίας 271εκ. ευρώ. Χορηγήσεις κάτω του 1% των καθαρών περιουσιακών στοιχείων του Ομίλου έλαβαν 13 πρόσωπα. Η αξία τους 8.3εκ. ευρώ. Συνολικά δάνεια **280εκ. ευρώ.**

2009 - Χορηγήσεις σε μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου
και συνδεδεμένα πρόσωπα: Χορηγήσεις πέραν του 1% των καθαρών περιουσιακών στοιχείων του Ομίλου σε δύο πρόσωπα, 307εκ. ευρώ. Χορηγήσεις κάτω του 1% των

καθαρών περιουσιακών στοιχείων του Ομίλου σε 11 πρόσωπα, 9εκ. ευρώ. Σύνολο **316.8εκ. ευρώ.**

2010--- Οι χορηγήσεις σε μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου κα άλλα συνδεδεμένα πρόσωπα που ξεπερνούσαν το 1% των καθαρών περιουσιακών στοιχείων του Ομίλου και είχαν δοθεί σε δύο πρόσωπα έφτασαν τα 323.6 εκ. ευρώ. Χορηγήσεις κάτω του 1% των καθαρών περιουσιακών στοιχείων του Ομίλου, δόθηκαν σε 12 συμβούλους και η αξία τους ήταν 12.7 εκ. ευρώ. Σύνολο χορηγήσεων **336.3 εκ. ευρώ.**

2011- Υπήρχαν χορηγήσεις σε τρία μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και άλλα συνδεδεμένα πρόσωπα, πέραν του 1% των καθαρών περιουσιακών στοιχείων του Ομίλου συνολικής αξίας 395.1 εκ. ευρώ.
Χορηγήσεις χαμηλότερες του 1% των καθαρών περιουσιακών στοιχείων του Ομίλου, εκκρεμούσαν για 10 συμβούλους. Η αξία τους 5 εκ. ευρώ. Σύνολο χορηγήσεων προς μέλη του Δ.Σ, **400εκ. ευρώ. ..»**

Τα οικονομικά των Δήμων: Οι κώδωνες, το στέρεμα και τα παρατράγουδα

Παρόλο που το θέμα των οικονομικών των δήμων είχε δει το φως της δημοσιότητας κατ' επανάληψη στο παρελθόν, την περασμένη βδομάδα επίσημα ο Πρόεδρος της Ένωσης Δήμων, κος. Α. Γαλανός, προχώρησε σε δηλώσεις «κρούοντας τον κώδωνα του κινδύνου» για την τραγικότητα της οικονομικής κατάστασής τους, στο σημείο που όπως αναφέρει «τα ταμεία των Δήμων έχουν στερέψει» και για κάποιους από αυτούς η κατάσταση είναι μη αναστρέψιμη. Για το σκοπό αυτό, ζητήθηκε η εξέταση επιστροφής του ποσοστού 8% που αποκόπηκε από τη Βουλή με την εξέταση των Προϋπολογισμών τους, όπως ανέφερε στο Φιλελεύθερο (29 Μαΐου 2012) «για να μην έχουμε παρατράγουδα κατά τη διάρκεια της κυπριακής προεδρίας». Ο κος Γαλανός και η Εκτελεστική Επιτροπή της Ένωσης Δήμων συναντήθηκαν με αρχηγούς κομμάτων και διασφάλισαν τη θετική ανταπόκριση στο αίτημά τους από το ΔΗΣΥ, ΑΚΕΛ και ΔΗΚΟ.

Στις τελευταίες ετήσιες εκθέσεις της, η Γενικός Ελεγκτής αναφέρει κατ' επανάληψη το σοβαρό οικονομικό πρόβλημα των δήμων, περιλαμβανομένου και αυτού της

ρευστότητας, σημειώνοντας ότι η κρατική χορηγία – που σε κάποιες περιπτώσεις φτάνει μέχρι το 40% των εσόδων των δήμων – «σώζει» από την αδυναμία να καλύψουν βασικές ανάγκες. Στις εκθέσεις όλων των ετών, από το 2001 και μετά (που είναι αναρτημένες στην ιστοσελίδα της Ελεγκτικής Υπηρεσίας **http://www.audit.gov.cy/audit/audit.nsf/annualrpt_gr/annualrpt_gr?OpenDocument**) γίνονται εισηγήσεις και συγκεκριμένα προτρέπονται οι δήμοι όπως υιοθετήσουν συγκεκριμένα μέτρα για βελτίωση της οικονομικής τους κατάστασης, αντιμετώπισης του προβλήματος ρευστότητας και «αποτροπή οικονομικής κατάρρευσης». Τα προβλήματα, όλα αυτά τα χρόνια, εντοπίζονται στη δημιουργία νέων θέσεων και αναβάθμιση κλιμάκων και την παραχώρηση προσαυξήσεων χωρίς εγκρίσεις από τα Υπουργεία Εσωτερικών και Οικονομικών, στη μη πιστή εφαρμογή νόμων, κανονισμών και ενδεδειγμένων διαδικασιών, στην απουσία ορθολογισμού και ρεαλισμού, κατά την ετοιμασία των ετήσιων προϋπολογισμών, στην απροθυμία υποβολής ισοσκελισμένων προϋπολογισμών και στις σοβαρές αδυναμίες των συστημάτων εσωτερικού ελέγχου.

Ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, εξακολουθούν να παραμένουν στα συρτάρια των γραφείων της βουλής τα νομοσχέδια τα οποία συνενώνουν, εκσυγχρονίζουν και αναβαθμίζουν την τοπική αυτοδιοίκηση γενικότερα, όπως αυτά προέκυψαν από τη σχετική Μελέτη Αναδιάρθρωσης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης της Κ.Δ. Τα νομοσχέδια για τον Περί Τοπικών Αρχών και Συμπλεγμάτων Νόμο και το Νόμο που προνοεί για την Εγκαθίδρυση και Λειτουργία Επαρχιακών Συμβουλίων, αναμένονταν να ψηφιστούν από τη βουλή το τελευταίο τρίμηνο του 2011, ώστε οι εκλογές τοπικής αυτοδιοίκησης να διεξάγονταν υπό την «νέα» πλέον νομοθεσία που θα περιλάμβανε Επαρχιακά Συμβούλια, τα οποία θα αναλάμβαναν τις αρμοδιότητες των Συμβουλίων Υδατοπρομήθειας, Αποχετεύσεων και Εκμετάλλευσης Χώρων Διάθεσης ή Αξιοποίησης Αποβλήτων και Συμβούλια Συμπλεγμάτων (δήμων και κοινοτήτων) για τη συγχώνευση υπηρεσιών, ώστε να κατασταθεί αποτελεσματικότερη η παροχή υπηρεσιών, η πιο ορθολογιστική διάθεση και αξιοποίηση πόρων και η αποκέντρωση αρμοδιοτήτων με αποσυμφόρηση των επαρχιακών διοικήσεων.

Οι φήμες θέλουν το Νικόλα Παπαδόπουλο να αντιτίθεται στην προώθηση αυτών των νομοσχεδίων και ψήφισή τους και να συνεργάζεται για το σκοπό αυτό με τον «αδερφό» Αβέρωφ Νεοφύτου. Η «αδερφική» συνεργασία, προφανώς έφερε τα «επιθυμητά»

αποτελέσματα, αφού ακόμα και τώρα που οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης βρίσκονται στα όρια οικονομικής κατάρρευσης, όπως αναφέρει ο κος Γαλανός, δεν γίνεται απολύτως καμία αναφορά για ψήφιση των Νομοσχεδίων και για συμπλεγματοποίηση υπηρεσιών, κάτι το οποίο δημιουργεί ενδιαφέρον. Η μοναδική έμμεση αναφορά σε λύσεις, ήρθε από την Ελένη Μαύρου, ως απάντηση στα όσα προβάλλονται για τους δήμους. Εισηγήθηκε, ουσιαστικά, τις προτάσεις των συγκεκριμένων νομοσχεδίων, χωρίς να αναφέρεται σε αυτά, κάτι το οποίο είναι, επίσης, ενδιαφέρον.

Επίσης, η Κοινοβουλευτική Επιτροπή Παρακολούθησης Σχεδίων Ανάπτυξης και Ελέγχου Δημοσίων Δαπανών περιέλαβε στη συνεδρία της Τρίτης, 5 Ιουνίου 2012, τον έλεγχο των κρατικών δαπανών/ χορηγιών προς τους έξι νέους δήμους (θέμα που εγγράφηκε ως αυτεπάγγελτη εξέταση μετά την πρόταση των βουλευτών κ. Γεώργιου Γεωργίου, Σωτήρη Σαμψών, Λευτέρη Χριστοφόρου και Κυριάκου Χατζηγιάννη). Ξενίζει το γεγονός ότι ενώ εγείρεται το θέμα οικονομικής κατάρρευσης κάποιων δήμων (θυμίζουμε τη δημοσιογραφική διάσκεψη του Κωνσταντίνου Γιωρκάτζη για την οικονομική κατάσταση του δήμου Λευκωσίας), δεν έλκυσε το ενδιαφέρον των συγκεκριμένων βουλευτών για να εξετάσουν τα δημοσιονομικά, τις δαπάνες και τρόπους αξιοποίησης των κρατικών χορηγιών ΟΛΩΝ των δήμων. Μήπως θεωρείται ότι το θέμα δεν χρειάζεται συνολική αντιμετώπιση; Μήπως, αυτό θα συζητηθεί όταν τεθεί και το θέμα για τις αντιδράσεις συγκεκριμένων δημάρχων για το «σταύρωμα» του κονδυλίου «υπηρεσιακών ταξιδιών» και τις αντιδράσεις δημοτικών συμβούλων για την αντιμισθία (εννοείται τη μείωσή της!) σε σχέση με τους δημάρχους; Ή μήπως, όταν θα τεθεί το θέμα «τραπεζωμάτων» τότε υποψηφίων σήμερα προφανώς εκλελεγμένων μελών (και για τις βουλευτικές και για τις τοπικές εκλογές) και κατά πόσον αυτά εμπίπτουν στην εκλογική νομοθεσία;

Από τη στιγμή που εγείρεται θέμα για δομές που αποτελούν ένα μεγάλο μέρος του ευρύτερου δημόσιου τομέα, με κινδύνους μαζικών απολύσεων (λόγω φυσικά της συσσώρευσης ανθρώπινου δυναμικού ως υλοποίηση «προεκλογικών υποσχέσεων» δεκαετιών εις άγραν ψήφων, όπως άλλωστε συνηθίζεται σε μικρές κυρίως κοινωνίες και αποτελεί «κοινό μυστικό») και υπάρχει έτοιμο νομοθετικό «πόνημα» για το οποίο δαπανήθηκε δημόσιο χρήμα, η αναμενόμενη αντίδραση της νομοθετικής εξουσίας θα ήταν λογικά η προώθησή του. Τι εμποδίζει, λοιπόν; Το ίδιο συμβαίνει και με την

Ένωση Δήμων: ενώ εκτοξεύονται κατηγορίες για το τι και το ποιός, δεν παρατηρείται καμία ανάληψη ευθύνης, καμία ουσιαστική πρόταση και καμία αναφορά στις πιθανές λύσεις που μπορεί να προσφέρει η μεταρρύθμιση των δομών τους στη διαδικασιών των οποίων έλαβαν μέρος.

Τουρκοκυπριακή ηγεσία και τούρκικη γεωπολιτική: Συνεχίζεται η υποβάθμιση της έντασης

Σε συνέντευξη τους, το τέλος Μαΐου, ο Ν. Έρογλου προσπάθησε και πάλι να εκφράσει δύο διαφορετικές θέσεις ταυτόχρονα, αλλά απόφυγε την ένταση. Έτσι, αφού διέψευσε ότι θα γίνει αλλαγή στο όνομα της τουρκοκυπριακής οντότητας, από την άλλη έκανε αναφορά στην ανάγκη αλλαγής του συντάγματος. Για το κυπριακό δήλωσε ότι μπορεί να λυθεί σε «μια εβδομάδα ή το πολύ σε 15 μέρες», αλλά απέδωσε τις ευθύνες στην ε/κ πλευρά. Το ότι το κυπριακό είναι στα πρόθυρα λύσης, είναι γνωστό για όσους το παρακολουθούν – το ζητούμενο είναι αν θα κινηθεί η τουρκική πλευρά, με δεδομένο ότι εκεί υπάρχει η καθυστέρηση σε σχέση με το εδαφικό και το περιουσιακό.

Αξίζει, επίσης, να καταγραφεί και η δήλωση του για το κυπριακό, όπως μεταφέρθηκε από την Βατάν: «Αναφερόμενος στο Κυπριακό, ο Τ/κος ηγέτης ανέφερε ότι εάν υπήρχε πραγματική βούληση, τότε αυτό θα λυνόταν εντός μίας εβδομάδας ή εντός 15 ημερών και πρόσθεσε ότι εντείνεται η αδιαλλαξία της ε/κής πλευράς όντας μέλος της Ε.Ε.. Στη συνέχεια, ο Έρογλου **επανέλαβε ότι η λύση του Κυπριακού πρέπει να είναι μια δικοινοτική, διζωνική ομοσπονδία αποτελούμενη από δύο ιδρυτικά κράτη, λέγοντας και τα εξής: «Ακόμα και αν αυτό δεν επιτευχθεί, τότε μπορεί να υπάρξει συμφωνία επί τω ότι δεν συμφωνούμε. Όμως, οι Ε/κοι σ' όλα αυτά λένε όχι»**. Ο Έρογλου ξεκαθάρισε **ότι δεν υπάρχει σχέδιο Β΄ για τη μετά την 1η Ιουλίου περίοδο, τονίζοντας παράλληλα ότι υπάρχουν σχέδια που μελετώνται** σε περίπτωση που δεν υπάρξει πιθανότητα για επίτευξη συμφωνίας.»

Η όλη ρητορική κινείται, όπως φαίνεται και από το απόσπασμα στην αποφυγή έντασης – έτσι αποφεύγονται όροι όπως «σχέδιο Β». Απλώς, γίνεται αναφορά σε σχέδια. Από την άλλη, ενώ δηλώνεται η προσήλωση στην διζωνική ομοσπονδία, αφήνεται και η πόρτα ανοιχτή (αλλά αν το δηλώσουν οι ε/κ) για άλλη λύση.

Οι διφορούμενες διατυπώσεις του Έρογλου, ενδέχεται να εκφράζουν και μια κατάσταση αναμονής στην Άγκυρα σε αυτήν την ρευστή περίοδο. Στα ανατολικά, η

εξωτερική πολιτική της Τουρκίας φαίνεται να έχει βραχυκυκλωθεί λόγω του συριακού – η ξεκάθαρη εμπλοκή της στο πλευρό της ισλαμικής αντιπολίτευσης προκαλεί ένταση με χώρες με τις οποίες ο Νταβούτογλου εργάστηκε για χρόνια για να πετύχει βελτίωση και προοπτικές: το Ιράν, το Ιράκ, την Συρία και ενδεχομένως και το Λίβανο, όπου η εικόνα της φίλο-παλαιστινιακής Τουρκίας δυσκολεύεται, σαφώς, ανάμεσα στους σιήτες υποστηρικτές της Συρίας και της Χιζμπολάχ. Και ενδεχόμενη όξυνση της κρίσης, μπορεί να φέρει την Τουρκία πιο κοντά στις μοναρχίες του κόλπου, αλλά πιο μακριά και από την Ρωσία και από τα κινήματα τα οποία ήθελε να ηγεμονεύσει ως πρότυπο ισλαμικού κινήματος σε κοσμικό πλαίσιο.

Μπροστά σε αυτές τις ανατολικές δυσκολίες, η Τουρκία φαίνεται να επενδύει και δυτικά ξανά – ελπίζοντας σε μια κάποια βελτίωση με την Γαλλία, αλλά και σε αναβάθμιση των σχέσεων με τις ΗΠΑ. Η πρόσφατη έκθεση Όλμπραϊτ, στην οποία αναφέρθηκε το αθηναϊκό Βήμα, δείχνει ότι μια μερίδα της αμερικανικής ελίτ προσβλέπει με αισιοδοξία στο μελλοντικό ρόλο της Τουρκίας. Οπότε, η μη ένταση με την Δύση ίσως να είναι και αναγκαία για την παρούσα συγκυρία – ιδιαίτερα σε σχέση με την Ευρώπη.

ΤΑΞΙΚΑ

Ταξικά νέα

- Σε δίωρη στάση εργασίας κατήλθαν 800 ε/κ και τ/κ εργαζόμενοι στις Βρετανικές Βάσεις στις Βρετανικές Βάσεις Δεκέλειας, Ακρωτηρίου, Επισκοπής και Αγίου Νικολάου την περασμένη Τρίτη διαμαρτυρόμενοι για την μη καταβολή της ΑΤΑ και των μισθολογικών αυξήσεων που προνοούνται από τις συλλογικές συμβάσεις τους, εξέλιξη που επηρεάζει και τα συνταξιοδοτικά τους ωφελήματα. Οι Βρετανικές αρχές αρχικά επικαλέστηκαν την οδηγία της ΟΕΒ του Γενάρη αλλά μετά την συμφωνία ΟΕΒ-συνδικάτων άρχισαν να επικαλούνται την Κυπριακή Δημοκρατία και το πάγωμα στις απολαβές των εργαζομένων στο δημόσιο τον Δεκέμβρη.

- Ώρα μηδέν για την ΑΤΑ με την ΟΕΒ να υλοποιεί την συνηθισμένη πλέον επιθετική της στρατηγική, τους τεχνοκράτες του Υπουργείου Οικονομικών (τους μανδαρίνους του κράτους όπως ανέφερε ο Πρόεδρος) να ευθυγραμμίζονται και τα συνδικάτα να εκφράζουν ανησυχία και να μην συναινούν προς το παρόν. Σύμφωνα με τις διαρροές

στον Φιλελεύθερο ο Σιαρλή κινείται σε 3 άξονες: ετήσια καταβολή της ΑΤΑ αντί εξάμηνη, εισαγωγή οροφής εισοδήματος που θα σημαίνει την πλήρη καταβολή του τιμαρίθμου γύρω στις 20-25 000 ετήσιες απολαβές και κλιμακωτή μείωση προς τα πάνω. Φαίνεται ότι ο πρόεδρος απέρριψε τα σενάρια για διασύνδεση της ΑΤΑ με την παραγωγικότητα όπως και της αφαίρεσης από τον τιμαριθμικό δείκτη του ΦΠΑ που επιβάλλεται στα καπνικά είδη και στο αλκοόλ, που αρχικά είχαν τεθεί από τεχνοκράτες του Υπουργείου Οικονομικών**.** Η ΔΕΟΚ πάντως ανέφερε την περασμένη Πέμπτη ότι «οι εργοδότες ζητούν πλέον απροσχημάτιστα την πλήρη κατάργηση του θεσμού», αποδεικνύοντας τις προθέσεις και τις στοχεύσεις του δήθεν διαλόγου που προγραμματίζεται για την ΑΤΑ.

- Η ΠΟΑΣ, η άλλη μικρή συντεχνία που δεν καλείται στον κοινωνικό διάλογο δήλωσε ότι μελετά μέτρα αντίδρασης για τον αποκλεισμό της.

- Το είδαμε και αυτό - διαδήλωση εργοδοτών της οικοδομικής βιομηχανίας ενάντια στην τελευταία νομοθεσία για το ΦΠΑ που μείωσε τον χρόνο που μεσολαβούσε από την είσπραξη μέχρι την καταβολή του ΦΠΑ.

- Ψηφίστηκε νομοθεσία που δίνει το δικαίωμα επιβολής πλαφόν σε βασικά είδη πρώτης ανάγκης. Τα συνδικάτα χαιρέτισαν την εξέλιξη, η επιτροπή ανταγωνισμού εξέφρασε τις επιφυλάξεις της.

- Η καθυστέρηση εξαγγελίας των μέτρων προκάλεσε την αντίδραση ΔΗΚΟ-ΔΗΣΥ που έμμεσα ζήτησαν την παραίτηση του Σιαρλή. Τον ανάλογο θόρυβο έκαναν ως συνήθως και ΕΥΡΟΚΟ-ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ ενώ η ΕΔΕΚ ήταν πιο συγκρατημένη. Μετά και την συνέντευξη του Προέδρου που είπε ότι δεν θα επιβαρυνθούν άλλο οι εργαζόμενοι θα είναι ενδιαφέρον να δούμε τι θα είναι αυτά τα μέτρα αφού δεν φάνηκε ούτε το ενδεχόμενο συνεισφοράς του πλούτου, πέραν από αυτά ποίοι ήδη χρωστά ως φοροδιαφυγή και φοροαποφυγή και δεν το κράτος δεν καταφέρνει να μαζέψει.

ΔΙΕΘΝΗ

Η Ευρώπη κρατά την αναπνοή της: οι ελληνικές εκλογές και η ισπανική γρίπη – και φυσικά αναζητούν ευθύνες στην κεντρική τράπεζα

Στην Ευρώπη, οι ανησυχίες εκφράζονται πια από τρεις κατευθύνσεις: την ελληνική κρίση, την ευρωπαϊκή μετατόπιση, λόγω των πρόσφατων εκλογών και κινητοποιήσεων και την ισπανική κρίση.

Από την μια, υπάρχει το «ελληνικό ζήτημα». Το αποτέλεσμα των ελληνικών εκλογών, αν κερδίσουν οι αντί-μνημονιακοι ή ακόμα και αν, όπως είναι πιθανό, το αποτέλεσμα θα είναι μια παράταση στην αστάθεια και τη ρευστότητα, θα τεθεί πιο ανοικτά το ζήτημα της [ολοκληρωτικής ή εν μέρει] αποχώρησης της Ελλάδας από το ευρώ. Οι εκβιασμοί, βέβαια, εναντίον των ελλήνων αυξάνονται με δηλώσεις και απειλές για την καταστροφή που θα ακολουθήσει – αν και δεν είναι καν σίγουρο ότι θα μείνει η Ελλάδα στο ευρώ ακόμα και αν επιπλεύσουν οι «μνημονικοί» οριακά. Τα επόμενα μέτρα και οι αντιδράσεις του «δρόμου» από την μια, αλλά και οι εξελίξεις στη Ευρώπη από την άλλη, μπορεί να οδηγήσουν σε ένα νέο ντε φάκτο ενδιάμεσο καθεστώς. Διότι, όντως, μια «άτακτη» ελληνική αποχώρηση, θα είχε κόστος και για την Ευρώπη ευρύτερα. Αυτό που ανησυχεί ιδιαίτερα βέβαια, είναι ότι η εκλογική απόρριψη του μνημονίου μπορεί να οδηγήσει σε ευρύτερες τάσεις στις κάλπες, αλλά και στον δρόμο στην υπόλοιπη Ευρώπη.

Το ελληνικό, όμως, ζήτημα έχει απλώς επαναφέρει στην επιφάνεια το ευρύτερο δομικό πρόβλημα της Ε.Ε. ως ημιτελούς κράτους, το οποίο δεν έχει συντονισμένη οικονομική πολιτική, ούτε καν τραπεζιτική εποπτεία. Από την πλευρά των νεοφιλελεύθερων - και αντίθετων μέχρι πρόσφατα στην ολοκλήρωση της ενοποίησης - ο Economist είχε τοποθετηθεί, την προηγούμενη βδομάδα, υπέρ της μερικής έστω ομοσπονδοποίησης - ότι η Ευρώπη, δηλαδή, θα έπρεπε να προχωρήσει μια σε μια πιο ομοσπονδιακή δομή, αν πρόκειται να σωθεί το ευρώ. Και αυτό προϋποθέτει και ευρωομόλογα και συνολική επένδυση στην αντιμετώπιση της ύφεσης πέρα από τις περικοπές. Στην κεντροαριστερή πτέρυγα, η οποία συσπειρώνεται γύρω από το νέο Γάλλο πρόεδρο - και στην οποία φαίνεται να συνενώνονται οι νότιοι, από το Μόντυ μέχρι τους Ισπανούς - η αμφισβήτηση της μονοδιάστατης γερμανικής έμφασης στην

λιτότητα θεωρείται ως πόλος συσπείρωσης. Η Γερμανία της Μέρκελ, όπως παρατηρούν διάφοροι, νοιώθει, κάπως, απομονωμένη σε αυτό το πλαίσιο- ιδιαίτερα αφού και οι σοσιαλδημοκράτες Γερμανοί ταυτίζονται με την γαλλική θέση. Και οι εσωτερικές δημοσκοπήσεις στην Γερμανία, δείχνουν ρευστότητα και πτώση των χριστιανοδημοκρατών.

Το ότι πέρασε το σύμφωνο δημοσιοοικονομικης σταθερότητας στην Ιρλανδία ήταν, κάπως, ανακουφιστικό για την Ε.Ε., αλλά το κλίμα ήταν ακόμα και εκεί δύσκολο – με δεδομένο ότι το "όχι" το υποστήριζε μόνο το Σιων Φέϊν και το "ναι" τόσο η κυβέρνηση όσο και η αντιπολίτευση, το 60% δεν μπορεί να θεωρηθεί και επιτυχία. Ιδιαίτερα, αφού κωδικοποιήθηκε σε ένα κλίμα που έλεγε ότι αν δεν ψηφιστεί το «ναι», η Ιρλανδία δεν μπορεί να πάρει τα χρήματα που χρειάζεται, λόγω των τραπεζών. Ένα 40% ποσοστό δυσφορίας ενάντια στο σύνολο σχεδόν τον κομμάτων δεν είναι ακριβώς αμελητέο.

Η μετατόπιση το Μόντυ είναι μεν σημαντική, εκφράζει δε και την αναδυόμενη δυσφορία στη χώρα μαζί με το αδιέξοδο – η λιτότητα αυξάνει το χρέος, αντί να το περιορίζει.

Όμως, τα βλέμματα την περασμένη εβδομάδα ήταν στην Ισπανία, όπου η κρίση των τραπεζών οξύνθηκε και απειλεί, πια, να οδηγήσει την χώρα στο μηχανισμό στήριξης – το οποίο σημαίνει ένα τεράστιο κονδύλι για την Ε.Ε. Η αναπροσαρμογή πολιτικής σε τέτοιο πλαίσιο φαίνεται αναπόφευκτη.

Στην Ισπανία, όπου στις κινητοποιήσεις της εβδομάδας κυριάρχησαν οι μεταλλωρύχοι, η οργή φαίνεται να στρέφεται ενάντια στον επικεφαλής της κεντρικής τράπεζας για τα λάθη του που οδήγησαν στην χρεοκοπία των τραπεζών. Και σύμφωνα με ανταποκρίσεις, η οργή δεν περιορίζεται στην αυτονόητη αντικατάσταση του, αλλά υπάρχουν και αιτήματα για προσαγωγή του σε δίκη. Έτσι, μετά από τα δάνεια των πολιτικών, έρχεται και η σειρά των τραπεζιτών, μη εξαιρούμενων και αυτών της κεντρικής τράπεζας, για να εξηγήσουν τις κινήσεις και να τους αποδοθούν ευθύνες.

Μεξικό: άλλο ένα κύμα φοιτητικών διαδηλώσεων και επάνοδος του AMLO στις δημοσκοπήσεις

Ενώ στον Καναδά, συνεχίζονται οι φοιτητικές κινητοποιήσεις, στο Μεξικό εμφανίστηκε ένα νέο νεολαίστικο κίνημα με άξονα τους φοιτητές, το οποίο δεν

εστιάζει μόνο στη ανάγκη κοινωνικής αλλαγής, όπως στην Χιλή ή στην περιφρούρηση του κράτους πρόνοιας όπως στον Καναδά, αλλά αμφισβητεί ανοικτά και τους μηχανισμούς χειραγώγησης των ΜΜΕ.

Η νέα μορφή του μεξικάνικου κινήματος εμφανίστηκε στα πλαίσια της προεκλογικής εκστρατείας για την προεδρία. Ο υποψήφιος του PRI, του κόμματος το οποίο κυβέρνησε για δεκαετίες το Μεξικό, φαινόταν μέχρι πρόσφατα να είναι σίγουρος για την εκλογή του – ιδιαίτερα λόγω της μονοδιάστατης προβολής του από την πλειοψηφία των ΜΜΕ. Οι αντίπαλοι του φαίνονταν να έχουν περιορισμένες πιθανότητες – η υποψήφια του κυβερνώντος δεξιού κόμματος έχει ταυτιστεί με την διαφθορά και τον καταστροφικό πόλεμο ενάντια στα ναρκωτικά - τον οποίο επέβαλαν ουσιαστικά οι ΗΠΑ - που οδήγησε τη χώρα σε ένα λουτρό αίματος, ενώ ο χαρισματικός υποψήφιος της αριστεράς, Α. Ομπραδόρ ή AMLO όπως το λένε χαϊδευτικά οι οπαδοί με βάση τα αρχικά του ονόματος του, αντιμετωπίζεται εχθρικά. Ο AMLO είχε λάβει μέρος και στις προηγούμενες προεδρικές, και τόσο ο ίδιος όσο και οι οπαδοί του πιστεύουν ότι κέρδισε τις εκλογές και το αποτέλεσμα παραποιήθηκε από την εκλογική επιτροπή που αρνήθηκε να κάνει επανακαταμέτρηση. Οι εκδηλώσεις διαμαρτυρίας τότε, χρησιμοποιήθηκαν από τον τύπο για να δαιμονοποιηθεί ο Ομπαδόρ ως ηγέτης του όχλου. Οπότε σε αυτές τις εκλογές, οι πιθανότητες του φαίνονταν χαμηλές αν και είχε αρχίσει μια ανοδική πορεία πρόσφατα.

Ένα καταλυτικό σημείο ήταν η αντίδραση των φοιτητών ενός πανεπιστήμιου στην ομιλία του υποψήφιου του PRI. Οργάνωσαν εκδήλωση διαμαρτυρίας και όταν τα ΜΜΕ τους επιτέθηκαν αυτοί απάντησαν με δικό τους βίντεο δημιουργώντας ένα επικοινωνιακό ρήγμα στο σκηνικό της προεκλογικής εκστρατείας. Ο AMLO φάνηκε να κερδίζει ψήφους και η διαφορά του από την υποψήφιο των ΜΜΕ περιορίστηκε στα 4% σε μια δραματική αλλαγή των δεδομένων. Βέβαια το μεξικάνικο βαθύ κράτος από την μια, αλλά και η πολυδιάσπαση των μεξικάνικων κινημάτων από την άλλη (ο Μάρκος λ.χ., ως η μυθολογική μορφή του εναλλακτικού χώρου στο Μεξικό, στις προηγούμενες εκλογές μάλλον στήριξε αποχή με την « Άλλη εκστρατεία» του) κάνουν αβέβαιο το σκηνικό. Αλλά, η εστίαση στα ΜΜΕ είναι μια καινοτομία που αξίζει να συζητηθεί ευρύτερα, καθώς τα νεολαιίστικα κινήματα επανεμφανίζονται στην αμερικανική ήπειρο.

http://www.counterpunch.org/2012/05/31/the-left-makes-noise-in-mexico/

Συρία: αυξάνονται οι αμφιβολίες για την Χούλα, καθώς ο κίνδυνος εμφύλιου απλώνεται πια και στο Λίβανο

Η συζήτηση για την σφαγή στη Χούλα έμεινε μετέωρη: από την μια, η συριακή κυβέρνηση ανακοίνωσε τη δική της ερευνά, στην οποία υποστήριξε ότι τα θύματα σκοτώθηκαν από άντρες της Αλ Κάϊντα τονίζοντας ότι στην περιοχή κατοικεί και η οικογένεια μέλους του κοινοβουλίου η οποία, σύμφωνα με την ανακοίνωση της συριακής κυβέρνησης, ήταν στόχος της επίθεσης. Ο Άσσαντ στην ομιλία του στην βουλή, επέμενε σε αυτή την εκδοχή, αποκαλώντας του δολοφόνους χειρότερους και από «τέρατα». Από τη άλλη πλευρά, υπήρχε μια αναποφασιστικότητα – ενώ έγινε μια εκστρατεία εκδίωξης σύριων πρέσβεων από δυτικές χώρες, η οποία έμεινε μετέωρη μετά από 10-12 χώρες, ακολούθησε επανάληψη της εκδοχής ότι τα θύματα σκοτώθηκαν από πυρά πυροβολικού – κάτι που είχαν απορρίψει οι παρατηρητές του ΟΗΕ, μετά την πρώτη επιθεώρηση.

Οι ενδιάμεσες εκδοχές, ότι υπήρξε σφαγή και από τις δυο πλευρές, βρίσκονται και αυτές υπό συζήτηση καθώς μια σειρά από στοιχεία για την περιοχή δεν δείχνουν να υπήρχε ένα κλίμα που να οδηγούσε σε τέτοιες σφαγές: φαίνεται λ.χ. ότι στην περιοχή υπήρχαν ζευγάρια από μεικτούς γάμους σιητών (από τον Λίβανο) και σουνιτών, και άρα η θεωρία της θρησκευτικής διαμάχης, η οποία προβλήθηκε έντονα όταν υποχώρησε η υστερία που έστρεφε όλη την εστίαση των ευθυνών στη Δαμασκό, δεν φαινόταν και τόσο αυτονόητη – αφού δεν φαίνεται να υπήρχαν εντάσεις ανάμεσα στις διάφορες κοινότητες προηγουμένως. Αυτό που διαφάνηκε, επίσης, σε μερικές αναφορές, ήταν ότι η περιοχή είναι χώρος, όπου κινούνται λαθρέμποροι από πριν τις ταραχές – αλλά το λαθρεμπόριο φαίνεται, και πάλιν, να γινόταν από κοινού, μεταξύ σουνιτών και αλεβιτών.

Μια ανταπόκριση, η οποία προκάλεσε αίσθηση ήταν η μαρτυρία ενός παιδιού, ο οποίος γλίτωσε από την σφαγή των υπόλοιπων αδελφών και του πατέρα του με το να προσποιηθεί ότι ήταν νεκρός: η αναφορά του σε εκτελεστές με ξυρισμένο κεφάλι και μακριά γένια, δεν έδειχναν καθόλου προς πολιτοφύλακες αλεβιτών, αλλά μάλλον προς ισλαμιστές.

http://angryarab.net/2012/06/01/shabbihah-portraits/

Η γενικότερη συζήτηση στο σαϊτ angry arab news παραμένει η πιο ισορροπημένη.

Από την πλευρά των μοναρχιών του κόλπου, το ζήτημα ταυτίστηκε, αμέσως, με την πίεση για ξένη επέμβαση. Η Δύση, ωστόσο, φάνηκε να κρατά αποστάσεις μετά τη στάση της Ρωσίας. Στη Δύση, ο Economist, σταθερά ενθουσιώδης στην ενθάρρυνση των αυτοκρατορικών εκστρατειών της Δύσης, επανέφερε το θέμα της δημιουργία ζωνών ή διαδρόμων "προστασίας" – ο οποίος βέβαια θυμίζουν πάλι την αρχή του λιβυκού φιάσκου. Και η Λιβύη δεν είναι πειστικό επιχείρημα για κανένα. Ακόμα και οι δυτικοί αποφεύγουν να μιλούν για αυτό.

Η επέκταση των συγκρούσεων στο Λίβανο, ωστόσο, δείχνει ότι ακόμα και αν η Ζουλά, δεν ήταν προϊόν έντασης ανάμεσα σε θρησκευτικές ομάδες στη Συρία, ο Λίβανος είναι πάντα έτοιμος να προμηθεύσει ένταση γύρω από τέτοια θέματα.
Οπότε, τόσο η επίσκεψη του Κ. Αννάν, ο οποίος κράτησε αποστάσεις από την υστερία, προειδοποιώντας, όμως, για ενδεχόμενο εμφύλιο, όσο και του γ.γ του ΟΗΕ, φαίνονται να εστιάζουν στο ότι το συριακό είναι και ευρύτερο πρόβλημα – και απειλεί να γίνει πολύ πιο ευρύ. Και η αναγνώριση των επεμβάσεων που γίνονται, ήδη, στη Συρία από τις χώρες του κόλπου, οι οποίες χρηματοδοτούν, εξοπλίζουν και προάγουν με τα δορυφορικά τους κανάλια την ισλαμική ένοπλη αντιπολίτευση, είναι μέρος της κατανόησης των ευρύτερων διαμαχών.

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ

Η Greenpeace κερδίζει έδαφος στη μάχη για καθαρό “σύννεφο”.

Έπειτα από αρκετές διαμαρτυρίες, δεκάδες εκστρατείες στο ίντερνετ και εκατοντάδες χιλιάδες μηνύματα, η Apple, τελικά, αποφάσισε να κάνει ένα πρώτο βήμα για να καθαρίσει το “σύννεφο” της, ανακοινώνοντας ότι θα αυξήσει το ποσοστό καθαρής ενέργειας που χρησιμοποιεί για να τροφοδοτεί τα τεράστια κέντρα δεδομένων της (και άρα τις υπηρεσίες της)!

Σε ένα πρώτο χρόνο μέχρι το τέλος του 2012, η Apple θα έχει 60% καθαρή ενέργεια. Σαφώς και το ποσοστό αυτό δεν είναι αρκετά μεγάλο, αλλά δίνει δύναμη και ελπίδα στους ανθρώπους που συμμετέχουν σ’αυτή την εκστρατεία να συνεχίσουν να αγωνίζονται και να κτυπήσουν και τους υπόλοιπους κολοσσούς πληροφορικής.

Εμείς με άφθονο ήλιο παράγουμε αιολική ενέργεια και η Γερμανία με λίγο ήλιο θα καλύψει το 50% των αναγκών της.

Πριν λίγες μέρες, η Γερμανία κατέρριψε το ρεκόρ παραγωγής ηλιακής ενέργειας: τα εγκατεστημένα φωτοβολταϊκά της παρήγαγαν 22 γιγαβάτ ηλεκτρικής ενέργειας, ποσότητα που παράγουν 20 πυρηνικοί σταθμοί και ικανή για να καλύψει έως και το 50% των ενεργειακών αναγκών της χώρας!

Δεν θα ήταν καλύτερο να ακούγαμε κάτι τέτοιο και για την Κύπρο; Σπαταλήθηκαν χρήματα για να παράγουμε αιολική ενέργεια σε μια χώρα που οι μέρες με ηλιοφάνεια είναι υπέρ αρκετές για να καλύψουν ένα αξιοσέβαστο ποσοστό της κατανάλωσης μας σε ηλεκτρισμό.

Σπόντες

- Την **υποψηφιότητα της Άντρης Μακαρίας Στυλιανού** ανακοίνωσε η "Ομάδα Εθελοντών Αγανακτισμένων και Αφυπνισμένων Πολιτών". Στην ειδησεογραφία της προηγούμενης εβδομάδας, διαβάσαμε ότι η "αγανακτισμένη και αφυπνισμένη" υποψήφια πρόεδρος "*εργάζεται ως βοηθός διευθύντρια σε δημοτικό σχολείο της Λευκωσίας*", ενώ παράλληλα "*υπηρέτησε στρατιωτική θητεία στην Εθνική Φρουρά ως εθελόντρια για 26 μήνες, στο βαθμό του λοχία*". Χμ ... και **εκπαιδευτικός και στρατιωτικός**, η υποψήφια "αγανακτισμένη και αφυπνισμένη" πρόεδρος! Δηλαδή για το ατύχημα στο Μαρί - το οποίο αποτελεί και το μοναδικό λόγο ύπαρξης αυτής της υποψηφιότητας - τι ακριβώς έχει να δηλώσει η κα. Στυλιανού; Ότι φταίει ένας πρόεδρος και δύο υπουργοί; Μήπως κάνει καμιά αναφορά στους 7 στρατούς (Εθνική Φρουρά, ΕΛΔΥΚ, ΤΟΥΡΔΥΚ, Στρατός ΤΔΒΚ, Βρετανικές Βάσεις Ακρωτηρίου και Δεκέλειας, ΝΑΤΟϊκά στρατεύματα και ΟΥΝΦΙΚΥΠ) και στα εκατομμύρια όπλα (πέρα από τα 98 κοντέϊνερ πυρομαχικών) που υπάρχουν στο νησί και οδήγησαν στο διαμοιρασμό του; Ή μήπως μας φταίνε μόνο οι ξένοι στρατοί και τα ξένα όπλα, αλλά τα δικά μας να τα αφήσουμε εκεί που βρίσκονται, "να τα υπηρετήσουμε και να τα τιμήσουμε"; Η απολιτίκ αγανάκτηση και η εθνικιστική αφύπνιση σε όλο της το μεγαλείο!

- Επιτέλους είδαμε τον **Πρόεδρο με ήρεμο και δυναμικό ύφος να «δίνει τα ρέστα του» στην πολύκροτη υπόθεση του Μαρί και άφησε ανοικτό το ενδεχόμενο να επανέλθει πάνω στο ζήτημα.** Τώρα που πέρασε αρκετός καιρός από τότε που η δίκαιη αγανάκτηση των συγγενών των θυμάτων, ενορχηστρωμένη, όμως, από μια σχεδόν εμφύλια επαναφορά μιας αντικομουνιστικής άκρας δεξιάς και μιας ανήθικης εκμετάλλευσης του γεγονότος από τις πολιτικές ηγεσίες της αντιπολίτευσης, είναι η ώρα αντιμετωπιστεί αυτή η υπόθεση με ορθολογισμό. Γιατί **ακριβώς θα πρέπει να διαφυλάξουμε τη δυνατότητα της κυβέρνησης του ανεξάρτητου κυπριακού κράτους να προβαίνει σε κατάσχεση ενός φορτίου με πυρομαχικά, για τον οποιοδήποτε λόγο το θεωρήσει σωστό και να το αποθηκεύει χωρίς αυτό να εκρήγνυται. Είναι αναγκαίο να ξεκαθαρίσει αυτή η υπόθεση, γιατί είναι σημαντικό ο κάθε πολίτης, εάν εκλεγεί, να μπορεί να γίνει πρόεδρος και ο κάθε πολίτης, εάν διοριστεί να μπορεί να γίνει υπουργός, γνωρίζοντας ότι ο κρατικός μηχανισμός αναλαμβάνει τις ευθύνες του σε ότι αφορά τις εργασίες που του ανατίθενται.** Αναμένουμε ότι ένα ξεκαθάρισμα αυτής της υπόθεσης θα αποκαλύψει, ταυτόχρονα, τη σχέση των κυπριακών μέσων με την κατασκευή ψευδούς εικόνας και «περιρρέουσας ατμόσφαιρας». ***Κ. Α.*** «*Και όμως πλανιέται. Επιτέλους, ένα Χριστοφιας με πυγμή*» http://erascy.blogspot.com/

- **Ο Λιλλήκας είπε ότι αν πάρει κάτω από 3% θα φύγει από την Κύπρο**. Αυτό είναι το όριο της ανταλλαγής – δηλαδή με 3% στο δεύτερο γύρο τι παίρνεις; Υπουργείο ή θέση σε ημικρατικό;

- **Το αστείο είναι να ακούς κάποιον/α από το κόμμα του Περδίκη να διαμαρτύρεται γιατί δεν υπήρχε εχεμύθεια και διέρρεαν όλα στον Τύπο.** Κύριε ελέησαν – όταν εμπλέκεται σε κάτι ο Περδίκης είναι δυνατόν να μην τρέξει, μόλις, τα μάθει να το πει ατού καναλάρχες φίλους του; Πώς θα έχει προβολή για να συνεχίσει το επάγγελμα στη βουλή. Η καημένη, η Ιωάννα δεν έχει αντιληφθεί ακόμα τον ρόλο της σαν secretary και καμώνεται τα μικρομέγαλα. Ο καθένας και η καθεμιά με τις επιλογές του/της.

- **Αυτοαναίρεση «εν μέσω περικοπών»:** Ο Φιλελεύθερος αυτοαναιρείται στο ίδιο άρθρο, αφού αναφέροντας για τη νέα υπηρεσία με την ονομασία

«Επιτροπή Διερεύνησης Ναυτικών Ατυχημάτων και Συμβάντων» αναφέρει ότι «*Την ώρα που ο υπουργός Οικονομικών Βάσος Σιαρλή δρομολογεί νέο πακέτο μέτρων με στόχο να καλύψει το έλλειμμα των €200 εκατ. στον κρατικό κορβανά, επιχειρώντας μάλιστα να βάλει χέρι ξανά στους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων, καλείται να δημιουργήσει μια νέα υπηρεσία στο Δημόσιο και να προσλάβει, με το έτσι θέλω, μόνιμους δημόσιους υπαλλήλους για τη στελέχωσή της*». Στο ίδιο άρθρο, εις διπλούν (μια φορά ως κατακλείδι και μια φορά κάτω ακριβώς από τη φωτογραφία του υπουργού οικονομικών γράφει «*Ο κ. Σιαρλή αντί πρόσληψης μόνιμων υπαλλήλων εισηγήθηκε τη στελέχωση της υπηρεσίας με απόσπαση δημοσίων υπαλλήλων*.» Και όλα αυτά μετά την άρνηση του Προέδρου για νέες περικοπές και μέτρα κατά τη πρόσφατη δημοσιογραφική διάσκεψη. Φαίνεται ότι στον Φιλελεύθερο παίζουν και με τα δυο – την είδηση μέσα στο σχόλιο και την κατασκευή κλίματος στους τίτλους – ιδιαίτερα στην πρώτη σελίδα. Οπότε το να ρωτήσει κάποιος ποια από τις δύο «πληροφορίες» ισχύει μοιάζει λίγο δύσκολο με τους αντιφατικούς κώδικες τίτλων και κειμένων στην εφημερίδα. Τελικά, η είδηση θα είναι η ορθή πληροφόρηση! Αν και εφόσον αυτή υπάρξει! http://www.philenews.com/el-gr/Eidiseis-Kypros/22/106423/en-meso-perikopon-nees-proslipseis-ston-dimosio-tomea

- **Απολογίες στις «νέες δυνάμεις».** Σε δύο διαφορετικές περιπτώσεις, ΜΜΕ απολογήθηκαν σε μέλη των «νέων δυνάμεων». Ο «Πολίτης» και το i-Kypros.com εξέφρασαν τις απολογίες τους στον Μ. Χαννίδη και Ε. Χαραλαμπίδου αντίστοιχα για πληροφορίες που δημοσιοποίησαν και δεν ευσταθούσαν. Άτε τζιαι στη διασταύρωση των πληροφοριών με το καλό, πριν τη δημοσιοποίησήν τους

- **Ενδιάμεσος Πελαγοδρόμος** – Πού' ντο, πού' ντο τον υποψήφιο, ψάξε, ψάξε δεν θα το βρεις! Πρώτα ο Κεραυνός και μετά ο Μαυρέλλης, επιζήτησαν την στήριξη «ενός από τα μεγαλύτερα κόμματα» για να κατέλθουν ως υποψήφιοι. Το .... «message in a bottle» εστάληκεν, προφανώς «χάννεται στην μετάφραση». Κάτι για Παρασκευή, έλεγες κύριε Ομήρου, κάτι για αξιοπιστία αν δεν μέχρι την Παρασκευή;

- **Πόθεν έσχες και φορολογική δήλωση** δεν φαίνεται να «σηκώννουν» σύνδεση, διαφορετικά «δεν μπορεί» να προχωρήσει το σχετικό νομοσχέδιο. Ενώ ο Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων Γιώργο Πούφος ενημέρωσε την οικεία κοινοβουλευτική επιτροπή ότι «η κατάσταση περιουσίας εξυπηρετεί το σκοπό της διερεύνησης των περιουσιακών στοιχείων ενός προσώπου και εάν η κατοχή τους δικαιολογείται από τα εισοδήματα του συγκεκριμένου προσώπου, ώστε σε περίπτωση που δεν δικαιολογούνται από τα εισοδήματα το Τμήμα να ενεργεί για την είσπραξη των φόρων», ο Πρόεδρος της Επιτροπής Νομικών Ιωνάς Νικολάου, σε δήλωση μετά τη συνεδρία, ανέφερε προέκυψαν ερωτηματικά σε ό,τι αφορά τη δήλωση περιουσίας και κατά πόσον αυτή θα εξυπηρετεί το σκοπό για τον οποίο προτείνεται και ότι «Ένα από τα ζητήματα που αναφύονται με τη δήλωση της κατάστασης περιουσίας είναι η δυνατότητα ελέγχου των κρατικών αξιωματούχων από δημοσίους υπαλλήλους, είπε διερωτώμενος εάν ο υπάλληλος του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων θα ελέγχει το πόθεν έσχες του πολιτικού του προϊσταμένου (του Υπουργού Οικονομικών)». Ας πούμεν, η λύση να αναχθεί ο Προϊστάμενος Εσωτερικών Προσόδων, σε Επίτροπο (όπως λέμεν Επίτροπος Διοικήσεως, Επίτροπος Νομοθεσίας) διατηρώντας τα υφιστάμενα ωφελίματα και χωρίς άλλες οικονομικές αναβαθμίσεις, αλλά με αναβαθμισμένες αρμοδιότητες ώστε να μπορεί να ελέγχιε το «πόθεν έσχες» του Υπουργού Οικονομικών, δεν τίθεται, φαντάζομαι.

Κινήματα

Δικη της ΚΙΣΑ: Αθωώθηκε ο Δ. Πολυκάρπου….

Στην ολοκλήρωση της Δίκης του Δ. Πολυκάρπου για τα επεισόδια στην Λάρνακα το 2010, αθωώθηκε ο εκπρόσωπος της ΚΙΣΑ.

Ακολουθεί η ανακοίνωση της οργάνωσης η οποία εκδόθηκε πριν τον απόφαση του δικαστηρίου και επεξηγεί το πλαίσιο της δικαστικής υπόθεσης.

Ανακοίνωση της ΚΙΣΑ για τη δίκη σε σχέση με τα επεισόδια στην Λάρνακα το 2010

Στον απόηχο της βίαιης επίθεσης που δέχτηκε το Φεστιβάλ Rainbow στην παραλία των Φοινικούδων, το Νοέμβριο του 2010, από μέλη του ΕΛΑΜ και άλλα ακροδεξιά και εθνικιστικά στοιχεία που συμμετείχαν στη ρατσιστική εκδήλωση του ΚΕΑ, οι διωκτικές αρχές, αντί να συλλάβουν και να οδηγήσουν στη δικαιοσύνη αυτούς που επιτέθηκαν και τραυμάτισαν σοβαρά άτομα που συμμετείχαν στο Φεστιβάλ, επέλεξαν για μιαν ακόμη φορά να προχωρήσουν σε ποινική δίωξη του Δώρου Πολυκάρπου, Εκτελεστικού Διευθυντή της ΚΙΣΑ. Η εκδίκαση της υπόθεσης έχει ολοκληρωθεί και την ερχόμενη Τρίτη, 5 Ιουνίου 2012, το Δικαστήριο θα ανακοινώσει την απόφαση του.

Η νέα αυτή προσπάθεια ποινικοποίησης της δράσης της ΚΙΣΑ προκάλεσε την έντονη αντίδραση διαφόρων θεσμών και οργανισμών, σε ευρωπαϊκό αλλά και διεθνές επίπεδο. Το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών απέστειλε σχετική επιστολή προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, θέτοντας σειρά ζητημάτων που άπτονται του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η Frontline, διεθνής οργάνωση για την προστασία των ακτιβιστών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, έχει καταδικάσει με ανακοίνωσή της τη δίωξη και έχει θέση τον Εκτελεστικό Διευθυντή της ΚΙΣΑ στην ομάδα των ακτιβιστών ανθρωπίνων δικαιωμάτων υπό διωγμό. Το Παρατηρητήριο για την Προστασία των Ακτιβιστών Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην ετήσια του έκθεση για το 2011 κάνει εκτενείς αναφορές στη συστηματική δίωξη της ΚΙΣΑ και του Εκτελεστικού της Διευθυντή. Το Συμβούλιο της Ευρώπης και ειδικότερα, ο Επίτροπος για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, έχει επιδείξει, επίσης, ιδιαίτερο ενδιαφέρον και το θέμα αναμένεται να περιληφθεί σε σχετική έκθεση που ετοιμάζει το Συμβούλιο. Η Διεθνής Αμνησία, στην ετήσια έκθεση της για το 2011, κάνει, επίσης, αναφορά στη δίωξη του Δώρου Πολυκάρπου. Τα Ευρωπαϊκά Δίκτυα μη κυβερνητικών οργανώσεων PICUM (International Platform for the Protection of Undocumented Migrants), ENAR (European Network Against Racism), Migreurop και EMHRN (Euro-Mediterranean Human Rights Network) σύστησαν Πρωτοβουλία και πέραν των διαφόρων δράσεων και παρεμβάσεων, απέστειλαν μέχρι σήμερα τρεις αντιπροσωπίες παρακολούθησης της δικαστικής διαδικασίας . Ενώ οι αντιδράσεις σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο συνεχίζονται και εντείνονται, σε εθνικό επίπεδο, εκτός από το αρχικό στάδιο της ποινικής δίωξης παρατηρείται μια στάση σιγής και αποφυγής του θέματος. Σε αντίθεση με άλλους Ευρωβουλευτές, οι Κύπριοι Ευρωβουλευτές δεν έχουν ανταποκριθεί μέχρι σήμερα στα καλέσματα της

Πρωτοβουλίας των Ευρωπαϊκών Δικτύων. Κανένας και καμιά από τους πολιτικούς και τα κόμματα σε εθνικό επίπεδο, που συνήθως κόπτονται για τις παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δεν έχει μέχρι σήμερα τοποθετηθεί επί του θέματος. Τα ΜΜΕ, σχεδόν, στην ολότητά τους άφησαν να περάσουν όλα τα πιο πάνω απαρατήρητα και έχουν αποφύγει να δώσουν την όποια δημοσιότητα για το θέμα της δίωξης της ΚΙΣΑ και των διεθνών και ευρωπαϊκών αντιδράσεων που προκάλεσε η ενέργεια των αρχών.

Στις 5 Ιουνίου, αντιπροσωπία των πιο πάνω δικτύων και οργανισμών, θα παρευρεθεί στο Δικαστήριο Λάρνακας, κατά την έκδοση της σχετικής απόφασης και στη συνέχεια θα δώσει δημοσιογραφική διάσκεψη επί του θέματος. Την επομένη, η αντιπροσωπία θα πραγματοποιήσει επαφές με κρατικές αρχές και ανεξάρτητους αξιωματούχους σχετικούς με το θέμα.

Καλούμε τις οργανώσεις και άτομα/ακτιβιστές που επιθυμούν να παρευρεθούν στην έκδοση της απόφασης ή/και να συμμετάσχουν στις υπόλοιπες δράσεις / επαφές που θα πραγματοποιηθούν στις 5 & 6 Ιουνίου να μας ενημερώσουν σχετικά, ώστε να διευθετήσουμε για τη συμμετοχή τους.

ΚΙΣΑ